

TAKETORI MONOGATARI

TANKAK

1.

Hegyek, tengerek
határtalan útjait
bejártam végig!
és e köcsösz miatt
véres könnyeim hulltak.

2.

Lenne legalább
egy harmincszappanyi fénye -
akkor elhinném.

Ugyan mit kerestél te
a ködös Ogura hegyen?

3.

Csészémnek fényét
roggyásod megtörte,
azért ily halvány.

Vele a szegényem is
aldobván - még reméltet.

4.

Magam törttem e
drágakövekkel ékes
gyöngyöző ágat,
meghaltam volna inkább,
semhogy nélküle jöjjel.

5.

Időtlén idők
óta bambuszt gyűjtök én,
ám ily rémséget
sem a mezőkön, sem a
hegyek közt még nem éltem.

6.

E napra kelvén
kimonóm nyja láncokat
megparadt végül —
bizvaist elmulnat immár
kingó keserveim is.

7.

Téged hallgatóván
egyre azon tűnődtem:
valédit látok?
De bizony nem iktövet
ezel, csak szövirágok.

8.

Ím ez a bunda
mérhetetlen zerelemem
láncján sem ég el.
Ruhám nyja megszikkadt —
magamra öltöm még ma.

9.

Ha tudtam volna,
hogy a láng clemészti,
~~de hogy aggódom!~~
de hogy aggódom!
Tűztől tüzetes távolban
tartva szemlélttem volna.

10.

Észterdők során
el nem jötél énhozzám.
Mondd, igaz-e hát,
hogy a Kagylót nem leled,
s váraoznom cellatalan?

11.

Már e levélért
megérte sóvárognom,
kín gyötör mégis.
Képlek, légy megmentője
halandó életemnek.

12.

Haza vánszorgó
utamon meg-megállva
visszavévedek,
mert hiába hívtam,
nem jött Kaguya hímé.

13.

Észterdőkön át
indak - benőtte, szelvény
helyen lakoztam -
hogy lehetek hát magamra
pompázó palotában?

14.

Eljött az idő,
fölvesszem hát 'tollból szőtt'
légi ruhámat,
& közben míg rád gondolt,
szívemet bánat járja.

15.

Neem lettak többé!
Testemet könny áztatja
tetőtől - talpig.
Mi hasznod is vehetném,
örök élet balzsama.